

Kunstinõukegu protokoll *nr 5*

27.apr.84

"Van Goghi kirjade" ja "Meister Pedro nukumängu" läbivaatus.

Osa võtsid: Tarum, Sarap, Järvi, Paalma, R.Laul, V.Laul, Söber, Žigurs, Mikk, Kuningas, Vaus, Pähn, Nõmmik, Mikkel, Uffert, GITIS-e õppejõud

Sarap. Esimese osa lavakujundus mulle väga meeldis, kujund oli huvitav, lakeeniline. Esituses tekkis aga minu jaoks probleem - see ei ole ju Van Goghi isiklik tragöödia, vaid üldinimlik probleem. See pole haiguse küsimus, vaid see, et kunstnik satub vastamisi oma aja maitsega. Selle läbielamine ja kunstniku geeniuse näitamine oli tagasihoidlikum kui haiguse näitamine. Mulle meeldiks, kui oleks rohkem dünaamikat., saatuse probleem sotsiaalses mõttes. "Pedro" oli väga tore, ei eska midagi öelda. Nad mõjuvad koos hästi, psüühiline mõju hoopis teine.

Järvi. Mulle väga meeldivad dekeratsioonid, lavastuse kohta ei eska öelda midagi kritiseerivat, kõik tundub olevat loogiline. Miilbergi juures paistis silma kõrge esinemiskultuur, ka muusikalises küljes. Miilbergi ettekannet võib pidada väga heaks, tegemist on ju nii pika, komplitseeritud ja nüansirikka asjaga. Võib-olla mõned kohad ei ole tämbriliselt väga tänulikud või on maneer veidi robustne. "Pedros" ei saanud aru ühestki sõnast Peisi partiiis, kas see on kõrgus või raskus, mis ei luba tulla saali sõnadel. Don Quijote puhul tekib küsimus, kas ei peaks olema rohkem ette valmistatud see põhjus, miks ta määratsema hakkab. Ta enne nagu suurt ei ela kaasa. Muidu nukud ja lavastus oli väga meeldiv.

Paalma. Paar sõna esimese osa kohta. Kohati läheb Miilbergi muusikaline esitus sisetundest välja, tekivad lahtised kohad vekaalis. Segavad naiivsed äraseletamised žestidega - kui on külm, siis

tõstam krae üles jne. Need jäävad naiivse teatri võteteks. Kahju on sõidust Antverpeni, jääb ilma karakterita, seal peaks olema robustse võitu satiiri, mis pole seetud mitte niivõrd hullusega, nagu ta praegu kipub tulema. Muidu on üllatavalt head muljed ja tore on näha, et Miilberg laulab suveräänselt, ei vaja eriti dirigenti. "Pedro" vajab vist natuke harjutamist. Muidu väga vaimukas ja uskumatult kiiresti paika pandud.

V. Laul. Kõige üldisemalt öeldes tore teatriõhtu. Mõlemad pooled tasakaalustavad teineteist. Kunstnikutöö on väga ere, täisõnnestumine. Osatäitjatest Miilberg äratab vaimustust, et ta niisuguse kergusega saab jagu nii keerulisest materjalist. Suureks veeruseks on tema diktsioon. Võib-olla kui ta hakkaks katma, siis kaotaks sõnaline külg. Mõnevõrra segab, et ei ole lõpuni mõistetav muusa lahendus, ta võiks jääda nagu kaugemale. Võib-olla on see natuke naiivne. "Pedros" segab mind tugevasti Peisi intonatsiooniline ebatäpsus, pidevalt on veerand teoni helistikust väljas.

Pähn. Võib-olla ta saavutab selle proovidega.

Nõmmik. Mis ma nägin, kõik väga meeldis. Võib-olla sellepärast, et olin eelnevate keeselekutega palju hullemaks. Tuleb välja, et pole vaja kaitsta, vaid kiita. Esimene lugu keskelt tundub igav. Teises loos tundub mulle, et on soov kõiges pisut üle mängida. See etendus oli kohutavalt raske ülesanne ja välistingimustes pealegi. Mina sain palju rohkem kui leidsin. Misanstseene leida ühele inimesele tunniks ajaks on väga raske.

Uffert. Meeldis orkester oma kõla ja tere da meeleoluandmisega.

See oli kohutavalt raske ülesanne lavastajale ja Miilbergile.

Mulle tundub, et lüürilisema poole peal, kui orkester on veelav, pehme, see muusika segab, tõmbab maha lavastusliku külje, orkester on nagu kõige madalamal tasemel. "Pedro" vajaks orkestri keesmängu treenimist.

Tarun. Ma leetsin ka vähe saada. Võib öelda, et on sündinud etendus. Mulle isiklikult meeldib Frid väga, orkester tahab tööd teha. "Pedro" on täiesti teeres, puudub side lavastaja ja orkestriaugu vahel. Ma elin rahul Peisiga, sest arvasin, et see on Nukuteatri näitleja. Kui ta on aga laulja, siis jätab tase müidugi seevida. Kujundus on läinud künnesse. See lavastus on Kuninga esimene töö, raske öelda, mis tast tuleb, aga sellega ta tõestas, et oleme saanud tubli lavastaja juurde.

Mikk. Kuningal oli kogu aeg kaitsekiht ümber, et kui midagi välja ei tule, siis on teater süüdi. Andsime meelega ebamugavad, teesed, et näha, mis tuleb. Ansimev küsis ka, et miks te panete Neeme löögi alla. Nüüd ta sai aga tõestada, et sai hakkama. Arvan, et "Van Gogh" on juba praegusel kujul tervik ja jupid liitunud. Võib-olla peategelane on tõesti liiga hull. Sarapi nõue setsiaalsuse järele peale põhjendatud, auteril seda pole. Väga harmooniline on Vausi kujundus. Intiimsus ja kammerlikkus tulid hästi välja. Kellelgi ei tulnud ~~ära~~ pähegi, kui raske see lugu on. "Pedro" meeldis mulle palju vähem. Kui "Van Goghis" detailid liitusid, siis "Pedros" jäidki löigud eraldi. Võib-olla lugu kaotas, et tumesad välja visati. Natuke liiga kirev on praegu ja raske jälgida süžeed. Don Quijote'i reageerimine on kunstlik, nukkude mängus paljud detailid lähevad kaotsi. Võib-olla oleks lavastus võitnud, kui oleksid elusad nukud.

Tarun. "Pedro" muusikaline külg orkestri poolt on nõrk, väga harali, ei häälestu.

Uffert. Sinnaorkestriauku me ei mahu ära. Üks pillimängija on juba kaks trestti ära murdnud, üks lihtsalt enam ei tule. Küsisin inspektorilt, kui palju ruumi on ühele inimesele ette nähtud, selgus et $1,2 \text{ m}^2$, meil on ~~ruumixx~~ kokku ruumi ainult 16 m^2 , ini-

neste arv üle 22. Mingeid tingimusi praktiliselt ei ole. Ei ole tekkinud mõnusa musitseerimise õhkkonda.

Pähn. Kuna auk on väga väike, siis inimesed ei kuule üksteist. Kui on suur orkester, läheb häälestamine märkamatuks. Meil on harf ühes, kerne teises häälestuses ja kontrollide pole võimalik. Peeli löökpile ei ole, kontrabass saab mängida ainult kolmandiku peegnaga. Ei ole fortet ega pianot. Kui võtame keesseisu veel väiksemaks, siis on veel vähem nüansse.

Laul. Miks need tükid lavastati Draamas?

Mikk. Karakteri pärast. Ja on vaja mittestatsionaari.

Pähn. Selle ekspluateerimine väljaspool statsionaari on keeruline orkestri pärast.

Nemtšinskaja. Mul on rööm kunstinõukogu pärast. Mikul on õigus, "Van Gogh" tundus olevat meile ebahuvitav ja nõrk. Neeme on selle peale palju jõudu kulutanud. Võib öelda, et harva on diplematöö nii elegantsem vorrais. Loedame ainult, et Neemet ei taba Van Goghi saatus, et teda ei mõisteta. Miilberg elab läbi oma rolli, läheb pehmelt ühest seisundist üle teise.

Teempere. "Pedrost" ei saa rääkida, kuna teen ise kaasa. "Van Gogh" on täiesti tavatu lugu, ma pole "Estenias" niisugust näitlejameisterlikkust veel näinud. Mulle tundub, et see annab väga palju juurde. Kuulsin siin enne, kui palju teater on Neeme Kuninga heaks teinud ja kuidas kõik tingimused loonud. Mulle tundub, et teater pole midagi erilist teinud. Esiteks see, et ei vaevutud läbinäkimisi pidama. "Estonia" ülalt alla suhtumine tuli siin välja. Mitte ükski proov ei alanud õigeaegselt, tihti tund või peelteist hiljem. Lavatöölised töötavad nii, et kui nael kusagile lüüakse, siis seda iialgi sealt enam välja ei tõmmata. Kõik hakkab ju lava ehitamise kultuurist. Väikses teatris on võib-olla kergem distsipliini hoida, aga suures teatris on see ka kindlasti võimalik.

Vaus. Mul oli väga meeldiv töötada koos Neeme Kuningaga, kes ei käitunud sugugi kui algaja lavastaja. Peab ütleva, et proove oli liiga vähe, valgusproovi me ei saanudki. Teil ilaselt pole tubli lavameistrit, kes lavapoesse pees heiaaks.

Kuningas. Selle tüki tegemine oli mulle väga kasulik, sellega olen läbi põdenud kõik, mis on võimalik läbi põdeda. Vahel oli küll vaeslapse tunne, et ise ei oska ja võib-olla pole õigustki nõuda. Tahaksin teha Vausile komplimendi.

Söber. Kui keegi pale vastu, siis lubame "Van Goghi kirjad" ja "Meister Pedro nukumängu" esietendusele.

Koosolekut juhatas:

/A.Söber/

Protokollis:

~~/R.Nikkel/~~/R.Nikkel/